

150/
Αριθμός απόφασης .../2018

(αρ. κατ. δικογράφου : ΑσφΜ48/21.2.2018)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή,

Φανή Βακράτσα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του

στις 9/5/2018

για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEO-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών – εκτελεστών καλλιτεχνών», με το διακριτικό τίτλο «GEO, GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζ. Σώχου 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ 997495285, Δ.Ο.Υ Ν. Ψυχικού, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου δικηγόρου της Άννας Σιώκου (ΔΣΑ 36112),

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1)

στην

εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στα

, 2)

του στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ με τον διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στα

3)

στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το ιντερνετ καφέ με τον διακριτικό

τίτλο που βρίσκεται στην

4)

ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία

νομίμως εκπροσωπούμενης, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με

τον διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στην

5)

στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον

διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στα

επί της οδού

, 6)

στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το

ψητοπωλείο με τον διακριτικό τίτλο

το οποίο βρίσκεται στην

περιοχή

7)

στην εκμετάλλευση του οποίου

ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στη
επί της οδού 8) στην
εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το εστιατόριο με τον διακριτικό τίτλο
το οποίο βρίσκεται στην

από τους οποίους ως προς τον 2^ο, 4^η, 5^ο, 7^ο, 8^η δηλώθηκε
παραίτηση από το δικόγραφο, ο 1^{ος} και 3^η κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη
σειρά του εκθέματος δεν εμφανίσθηκαν, ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο
δικηγόρο, ο δε 6^{ος} παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Θεόδωρου
Μπίτσιου.

Η αιτούσα, ζητεί να γίνει δεκτή η από 21.2.2018 αίτησή της, η οποία
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης
ΑσφΜ48/21.2.2018 η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της
21.3.2018 και μετά από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
προφορικά ισχυρίσθηκαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου,
που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστή,
ελλείψει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της
αίτησης ως προς τους 2^ο, 4^η, 5^ο, 7^ο, 8^η από τους καθ' ων πριν το Δικαστήριο
προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως,
ως προς αυτούς θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη
καταργείται (άρθρα 294, 295 παρ. 1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ'
αναλογία και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων - βλ.
σχετ. ΜΠρΘεσ 19989/2003, ΜΠρΑθ 6156/1995, ΝΟΜΟΣ).

Από την υπ' αριθμ. 8970/27.2.2018 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού
επιμελητή στο Πρωτοδικείο που προσκομίζει η
αιτούσα, προκύπτει ότι επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της κρινομένης
αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου για την, αρχικώς ορισθείσα, δικάσιμο
της 21.3.2018, με κλήση προς συζήτηση στην εν λόγω δικάσιμο, επιδόθηκε
νόμιμα στον 1^ο καθ' ου Κατά την, ως άνω,

δικάσιμο η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε, ερήμην του καθ' ου, για την παρούσα δικάσιμο, παραστάθηκε δε αυτός διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Αθανασίου Σταφυλά, με γνωστοποίηση της ημερομηνίας αναβολής στον πληρεξούσιο δικηγόρο του, χωρίς να διαταχθεί εκ νέου κλήση του διαδίκου στη μετά αναβολή δικάσιμο και με κατάθεση του προβλεπομένου από τη διάταξη του άρθρου 241§3 ΚΠολΔ παραβόλου (19786977195805210087) από το συνήγορο της αιτούσας που υπέβαλε το αίτημα, όπως η §3 προστέθηκε με το άρθρο 35 του ν. 4446/2016 (βλ. σημείωση των παραστάσεων επί του εισαγωγικού της παρούσας δικογράφου και 686, 687 ΚΠολΔ περί της μη αναγκαιότητας κλητεύσεως στη μετά από αναβολή δικάσιμο στην περίπτωση αυτή). Περαιτέρω, ως προς την 3^η καθ' ης (Ούτου Ιωάννας) από την υπ' αριθμ. 8968/27.2.2018 έκθεση επιδόσεως του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή που προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της κρινομένης αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου για την, αρχικώς ορισθείσα, δικάσιμο της 21.3.2018, με κλήση προς συζήτηση στην εν λόγω δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα σε αυτή. Κατά την, ως άνω, δικάσιμο η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε, ερήμην της, η δε αιτούσα επέδωσε σε αυτή το υπ' αριθ. 27/2018 πρακτικό αναβολής της γραμματέα αυτού του Δικαστηρίου (βλ. την υπ' αριθμ. 9084/24.4.2018 έκθεση επιδόσεως του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή). Κλητεύθηκαν επομένως, νόμιμα και εμπρόθεσμα ο 1^{ος} και η 3^η καθ' ων για την παρούσα δικάσιμο. Επομένως, εφόσον αυτοί δεν εμφανίσθηκαν στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από το οικείο έκθεμα και με τη σχετική της σειρά, πρέπει να δικαστούν ερήμην, πρέπει όμως να προχωρήσει η συζήτηση σαν να ήταν κι αυτοί παρόντες (ΤΖΙΦΡΑΣ Ασφαλιστικά Μέτρα Έκδ. 1980 σελ. 43).

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία

ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους

χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, ήδη ισχύει ο Ν. 4481/2017, σκοπός του οποίου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση πνευματικών και συγγενικών

δικαιωμάτων που έρχεται να συμπληρώσει το βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»). Ταυτόχρονα, ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη. Πιο συγκεκριμένα αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση, προβλέπονται προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Παράλληλα εμπεριέχονται ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Στο πρώτο μέρος, περιέχει ρυθμίσεις για ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις. Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια εκπροσώπησης και η μεταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο, όπου κρίθηκε απαραίτητο, τροποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993. Το άρθρο 22 ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη. Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την

παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε και στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ποσού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Στην παράγραφο 7 ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβάσει σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για

τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΘες 1810/2012, ΕΔ 929/2010, ΕφΘες 259/2010, ΤρΝομΠλ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 ν. 2121/1993, εκθέτει ότι εκπροσωπεί τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (οργανισμοί «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συνέστησαν αυτή), έχοντας ως μέλη της δημιουργούς και επαγγελματίες (μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου) καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αίτησης. Ότι, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενη, τέλος, ότι οι καθ' ων, που διατηρούν και εκμεταλλεύονται καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στα Τρίκαλα, παρότι προβαίνουν ανέλλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων - πελατών της, αρνούνται να προβούν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, ζητούν:

α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο τούτο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη αιτία δικαιούνται τα μέλη τους για τα έτη από το 2013 ως και το 2017 ο πρώτος, από το 2014 ως και το 2017 η τρίτη και από το 2013 ως και το 2017 ο έκτος, σύμφωνα με τα ποσά που ειδικότερα

διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της αίτησης για κάθε περίοδο κάθε έτους, πλέον του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας, β) να υποχρεωθεί έκαστος των καθ' ων η αίτηση να καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία στην αιτούσα με το νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του μηνός Ιανουαρίου κάθε επόμενου της αιτούμενης χρήσεως έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση τους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικαστούν στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεικτώσ εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, 22 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993 και 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, καθώς και σε αυτές των άρθρων 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 346 ΑΚ. Ο ισχυρισμός περί αοριστίας της αιτήσεως, λόγω μη αναγραφής των ερμηνευτών, του χρόνου εκτέλεσης μουσικής, του χρόνου λειτουργίας της επιχείρησης και τους είδους της παροχής είδους υπηρεσιών, τον οποίο προτείνει ο 6^{ος} καθ' ου, πρέπει να απορριφθεί, καθόσον πρόκειται για στοιχεία που αφορούν τις αποδείξεις και όχι για στοιχεία του δικογράφου της αίτησης. Επίσης απορριπτέος είναι ο ισχυρισμός του ιδίου περί εφαρμογής της §4 του άρθρου 692 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι ο προσωρινός καθορισμός εύλογης αμοιβής προβλέπεται ρητά με βάση τη διάταξη που προαναφέρθηκε, η δε προσωρινή επιδίκαση αφορά με ειδική διάταξη νόμου επίσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη διάταξη του άρθρου 728 ΚΠολΔ, επιδίκαση του μισού από το ποσό εύλογης αμοιβής που προσωρινά καθορίζεται. Ωστόσο, ως μη νόμιμο πρέπει να απορριφθεί το παρεπόμενο αίτημα καταβολής τόκων από την αρχή

κάθε επόμενου έτους (1^η Ιανουαρίου) στο οποίο αφορά η αξίωση, το οποίο είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, δεδομένου ότι για το προηγούμενο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα, η όχληση δεν είναι ακριβής και ορισμένη, ενόψει άλλωστε και της σωρεύσεως αιτήματος καθορισμού εύλογης αμοιβής, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει, η έκταση της απαίτησης, το είδος της και τα προβλεπόμενα στο νόμο προσδιοριστικά του ύψους της στοιχεία και όχι πάντως, κατά αναμφίβολο (ΕφΑθ 3107/2010, αδημ στο νομικό τύπο), ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΜΠΑΘ 777/2018, ΤρΝομΙλ Νόμος). Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

Από τις καταθέσεις του μάρτυρα αποδείξεως (Μιχαήλ Τράμπα) που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο με επιμέλεια της αιτούσας και την χωρίς όρκο εξέταση του 6^{ου} καθ' ου - διαδίκου και από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι και την εν γένει συζήτηση της υπόθεσης, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, συνιστά ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ». Έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§44 του Ν. 2121/1993, με καταχώρηση του καταστατικού της στο Πρωτοδικείο Αθηνών (αρ. 15616/6.10.2011) και έγκριση με την υ.α 687/124043/2011. Περιλαμβάνει ως μέλη της τους εξής οργανισμούς : 1) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία GRAMMO, που έχει νόμιμα συσταθεί και έχει ως μέλη τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΕΡΑΤΩ, που έχει ως μέλη τους έλληνες τραγουδιστές και 3) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με τον διακριτικό τίτλο ΑΠΟΛΛΩΝ, που έχει ως μέλη Έλληνες μουσικούς. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της αιτούσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή

της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, διεκδικεί δε σταθερά με άσκηση σχετικών αγωγών τον καθορισμό και επιδίκασης εύλογης αμοιβής, τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Η ίδρυση και λειτουργία καθενός εκ των μελών της, εγκρίθηκε με τις αριθμ. 9528/1995, 11089/199, και 11083/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-1997), της ίδιας δε με την υπ' αριθ. 686/124043/2011 του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011), ο οποίος και ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν στην αιτούσα δε έχει ανατεθεί κατόπιν των ανωτέρω το αποκλειστικό δικαίωμα διαπραγμάτευσης, χορήγησης αδειών, προβολής αξιώσεων, δικαστικής ή εξώδικης επιδίωξης αμοιβής, είσπραξης και διανομής (άρθρο 49§1). Η αιτούσα επομένως, έχει νόμιμα συσταθεί και τα μέλη της, ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και την αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Συνέπεια των ανωτέρω είναι ότι τεκμαίρεται πως νομιμοποιείται να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των ανωτέρω δικαιούχων μελών τους, αλλοδαπούς και ημεδαπούς (βλ. σχετικά και τη με αριθ. πρωτ 17817/30.1.2012 βεβαίωση του Ο.Π.Ι περί της αντιπροσωπευτικότητας των μελών της). Επιπλέον, η αιτούσα έχει συνάψει, ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα, συμβάσεις αμοιβαιότητας με αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς συλλογικούς οργανισμούς διαχείρισης [ενδ.Phonographic Performance limited (βρετανικός και αμερικανικός), GVL (γερμανικός)], με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη

διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους οι ως άνω οργανισμοί, μέλη της αιτούσας, κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες πχ. εν. «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΓΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003). Ήδη η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου και έχει προβεί σε σχετικές δημοσιεύσεις (Αγορα-29/5/15, Αυγή-6/5/2015, Ριζοσπάστης-18-6-15) ενώ επίσης το αμοιβολόγιό της έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του ΟΠΠ. Βάσει αυτού για επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απλώς χρήσιμη, όπως εν προκειμένω, της κατηγορίας Β1 του αμοιβολογίου, στην οποία εμπίπτουν καφετέριες, εστιατόρια, καφενεία, αναψυκτήρια, ταχυφαγεία καφέ-ζαχαροπλαστεία, internet-café), καθορίζεται αμοιβή για καταστήματα ως 50τ.μ ύψους 100 ευρώ καθ' έτος, από 100-200 τ.μ, αμοιβή ύψους 150ευρώ καθ έτος κλπ. Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά τους οι αιτούντες έχουν ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και έχουν προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Επομένως, ως αβάσιμος πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός του 6^{ου} καθ' ου ειδικότερα, προσηκόντως εκτιμώμενος ως προς τη νομιμοποίηση και τη νόμιμη γνωστοποίηση του αμοιβολογίου της, αφού ως προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, τεκμαίρεται, δε κατά τα ως άνω αναφερθέντα ότι ο αιτών οργανισμός έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των

δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενος στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των μελών του, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκαν τα εξής:

1) ο πρώτος καθ' ου διατηρεί και εκμεταλλεύεται κατάστημα υγειονομικού και ενδιαφέροντος στα επί της οδού

με τον διακριτικό τίτλο με

αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών «καφετέριας». Η επιχείρηση λειτουργεί σε χώρο επιφάνειας μεγαλύτερης των 60τ.μ, κυρίως τις πρωινές ώρες ως την 23:00 περίπου, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (μη εποχιακό), από το έτος 2013, με κύριο αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών χώρου συγκέντρωσης για παρακολούθηση αθλητικών αγώνων και παροχής υπηρεσιών καφενείου. Στο κατάστημα γίνεται χρήση μουσικής μέσω ραδιοφώνου και τηλεοράσεων που υπάρχουν στο χώρο όπως όλα τα παραπάνω προκύπτουν από το διαφημιστική ανάρτηση του καταστήματος σε σελίδα κοινωνικής δικτύωσης στο ιστολόγιο (facebook). . Συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «B1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. Ως προκύπτει από την κατάθεση του μαρτυρώ της αιτούσας και από ημερολόγιο που τηρείται στα ηλεκτρονικά της αρχεία από τους προστηθέντες υπαλλήλους της (αρχείο καταγραφής ενεργειών) ο καθ ου, έχει δεχθεί επίσκεψη 3 φορές από υπαλλήλους της και έχει οχληθεί τηλεφωνικά πάνω από 40 φορές για την καταβολή της αμοιβής, με βάση το καταρτισθέν αμοιβολόγιο. Σημειώνεται ότι για την εκτέλεση μουσικής μέσω δημόσιας χρήσης τηλεόρασης, οφείλονται ανεξαρτήτως του μέσου, συγγενικά δικαιώματα στους δικαιούχους. 2) Η τρίτη καθ' ης διατηρεί επιχείρηση ιντερνετ καφέ με τον διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην επί της οδού . Η επιχείρηση

λειτουργεί σε χώρο επιφάνειας 65τ.μ . από το έτος 2014 και επίσης, λόγω της εγκατάστασης οθονών τηλεόρασης, παρέχονται υπηρεσίες προβολής αγώνων ποδοσφαίρου ενώ παρέχεται και σερβίρεται καφές και ποτό, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προσκομίζονται (βλ σχετικές αναρτήσεις facebook). Η εκτέλεση της μουσικής πραγματοποιείται μέσω τηλεόρασης, για την οποία ισχύουν όσα προαναφέρθηκαν. Το εν λόγω κατάστημα λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (μη εποχιακό), γίνεται χρήση μουσικής, σε χαμηλή ένταση, κατά τον τρόπο που προαναφέρθηκε, η οποία λειτουργεί υποστηρικτικά στην παροχή υπηρεσιών του καταστήματος. Συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα είναι απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη , ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «Β1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. 3) Τέλος, ο 6^{ος} καθ' ου διατηρεί εκμεταλλεύεται κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος –ψητοπωλείο στην επιφάνειας μικρότερης των 50 τ.μ, με δυνατότητα ανάπτυξης 46 καθισμάτων εντός της αίθουσας και χωρίς να πιθανολογείται εγκατάσταση ηχείων στον εξωτερικό χώρο. Το κατάστημα λειτουργεί από τον Νοέμβριο του 2012, σύμφωνα με την άδεια που προσκομίζεται (63/8.11.2012 άδεια του

). Για το έτος 2013, ως προκύπτει από το υπ' αριθ. ΤΠΥΠΔ 3882/2014 που προσκομίζει η αιτούσα κατέβαλε 100 ευρώ, έναντι της οφειλής του για τη χρήση μουσικής από ραδιόφωνο, προς εκπλήρωση και αναγνωρίζοντας την υποχρέωσή του καταβολής αμοιβής για τα συγγενικά δικαιώματα, οφείλει δε για το έτος 2013, το ποσό των 24 ευρώ για τον ΦΠΑ για την έκδοση του σχετικού παραστατικού. Υπάλληλος της αιτούσας επισκέφθηκε την επιχείρηση το 2014, οπότε διαπιστώθηκε ότι ο καθ ου έκανε χρήση μουσικής. Για τα μεταγενέστερα έτη ωστόσο, ήτοι για το 2015 ως και το 2017, ουδεμία επίσκεψη συνεργατών της αιτούσας πραγματοποιήθηκε, ως προκύπτει από το σχετικό ηλεκτρονικό ημερολόγιο που τηρεί και προσκομίζει, ενώ επίσης ουδέν προκύπτει από τη σχετική κατάθεση του μάρτυρά της (αυτός αναφέρεται μόνο στην επίσκεψη εκπροσώπου τον Μάρτιο του 2014). Αντιθέτως, από τα ηλεκτρονικά της αρχεία προκύπτει ακύρωση με την αιτιολογία «αδιάφορο» κατά την επίσκεψη εκπροσώπου της στις 24/11/2017, γεγονός που κατά την

εκτίμηση του δικαστηρίου υποδεικνύει ότι ήδη δεν γινόταν χρήση μουσικής και ήταν αδιάφορο το κατάστημα για την είσπραξη συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, από τα οικονομικά στοιχεία του καταστήματος που προσκομίζει ο καθ' ου, ήτοι τα εκκαθαριστικά σημειώματα των ετών 2015, 2016, προκύπτει συρρίκνωση των καθαρών του εσόδων και ουσιαστικά υπολειτουργία του καταστήματος, στοιχεία, τα οποία, σε συνδυασμό με τα έγγραφα προσωπικής κατάστασης που προσκομίζει ο καθ' ου, καθιστά βάσιμο, κατά πιθανολόγηση, τον ισχυρισμό του τελευταίου ότι το κατάστημα υπολειτουργεί, κυρίως κατά τις μεσημεριανές και απογευματινές ώρες και δεν γινάτια πλέον χρήση της μουσικής παρά μόνο εντελώς περιστασιακά, ελάχιστες ημέρες ανά έτος, μέσω ραδιοφώνου. Πρέπει επομένως, να γίνει ως προς αυτόν, εν μέρει δεκτή η αίτηση της καθ' ης ως προς το οφειλόμενο ποσό του ΦΠΑ για το έτος 2013 και για τον καθορισμό ποσού εύλογου αμοιβής, κατά το αμοιβολόγιό της, για το έτος 2014, οπότε πιθανολογείται ότι στο κατάστημα γινόταν χρήση μουσικής. Η μουσική για το εν λόγω κατάστημα ήταν απλώς χρήσιμη, εντασσόμενη, ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «B1» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. Ως προς τα έτη 2015 – 2017 ωστόσο, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση, δεδομένου ότι δεν πιθανολογείται χρήση μουσικής για το επόμενο διάστημα λειτουργίας του καταστήματος. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε τους ανωτέρω καθ' ων για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, οι τελευταίοι όμως αρνήθηκαν την καταβολή των ποσών. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει έκαστος εκ του 1^{ου} και 3^{ης} καθ' ων για την χρήση μουσικής για τα έτη από το 2013 ως και το 2017 ο 1^{ος} και για τα έτη 2014 ως 2017 η 3η, πρέπει να καθοριστεί με βάση το κοινό αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα, και ανέρχεται στο ποσό των 150€ πλέον ΦΠΑ 24% για τον 1^ο και 3η καθ' ων και συνολικά, στο ποσό των $(150 \text{ ευρώ} \times 5) = 750\text{€}$, πλέον ΦΠΑ 24% για τον 1^ο και $(150 \text{ ευρώ} \times 4 \text{ έτη}) = 600\text{€}$, πλέον ΦΠΑ 24% για την 3η. Για τον 6^ο καθ' ου, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλλει για το έτος 2014 ανέρχεται στο ποσό των 100 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, ενώ επίσης

οφείλει και τον ΦΠΑ 24% για την καταβληθείσα αμοιβή του έτους 2013 ύψους 24 ευρώ, ενώ για το υπόλοιπο διάστημα (2015-2017) πρέπει να απορριφθεί η αίτηση ως προς τον καθορισμό του ύψους εύλογης αμοιβής. Συνεπώς, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το δικαστήριο τούτο, καθώς και να επιδικαστεί προσωρινά το ήμισυ των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσας (ως εκ περισσού ανεφερόμενα τα ανωτέρω, καθόσον η υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεύει την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179), σύμφωνα με τα ειδικά οριζόμενα στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και να καταδικαστούν οι καθ' ων η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά την έκταση της ήττας τους και κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βάσιμου σχετικού αιτήματος της τελευταίας (άρθρα 178 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 63 Β του ν. 2121/1993), με κατανομή των εξόδων ως προς τον 6^ο καθ' ου, κατά την έκταση της ήττας του ως προς το επίδικο αντικείμενο (180§1 ΚΠολΔ) κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι δεν ασκήθηκε η αίτηση ως προς τους 2^ο, 4^η, 5^ο, 7^ο, 8^η, από τους καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του 1^{ου} και 3^{ης} από τους καθ' ων και αντιμωλία του 6^{ου}.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο, ως προς τον 6^ο καθ' ου ειδικότερα.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, προσωρινά, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο καθένας από τον 1^ο και 3^η των καθ' ων στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας για τα έτη 2013 ως και 2017 για τον 1^ο καθ' ου και για τα έτη 2014 ως και 2017 για την 3^η, στο συνολικό ποσό των επτακοσίων πενήντα ευρώ (750 € = 150€X5), πλέον ΦΠΑ (24%) για τον 1^ο και στο ποσό των εξακοσίων ευρώ (600€=150X4), πλέον ΦΠΑ 24% για την 3^η, ενώ τέλος, για τον 6^ο καθ' ου στο ποσό των εκατό ευρώ (100€) για το έτος 2014, πλέον ΦΠΑ (24%) για τα έτη 2013 και 2014.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους ως άνω καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σε αυτήν και συγκεκριμένα, τον 1^ο, το ποσό των τριακοσίων εβδομήντα πέντε ευρώ (375€), την 3^η καθ' ης, το ποσό των τριακοσίων (300€) ευρώ και τον 6^ο καθ' ου, το ποσό των πενήντα (50€), όλα τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ' ων η αίτηση στην καταβολή, μέρους της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ, από την οποία ο 6^{ος} ειδικότερα ενέχεται για ποσό πενήντα (50) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στα την 22/6/2018 χωρίς την παρουσία των διαδικών και των πληρεξουσίων συνηγόρων τους

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Για τη δημοσίευση :

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Η απόφαση αυτή είναι προσωρινή και εκτελείται χωρίς παράθεση. Τρίκαλα 27/6/2018. Η Γραμματέας